

„Ja, ja,” zei een andere boer, „de tijden zijn er nog niet naar om rijk te worden. Maar als we maar ons dagelijks brood hebben, zijn we tevreden.”

„Zeker,” hernam de grijsaard. „Sinds keizer Rudolf regeert, is er al heel wat weer terecht gekomen, dat verkeerd ging. Men kan tenminste nu reizen, zonder gestadig beroofd te worden.”

„Zoo is 't,” antwoordde een derde landman, „maar toch was het in mijn jongen tijd beter. 't Is waar, we hebben een keizer, en iemand goed wordt hem althans niet zoo als nog kortst onder zijn handen weggehaald. Maar toch, wat een zware belastingen moeten we niet betalen; opbrengen voor dit en voor dat. Dat was vroeger anders.”

„En daarbij,” sprak een der vrouwen, zich in 't gesprek mengende, „weet de priester ook van geld en, zooals mijn vader zegt, zingende geestelijken het volk uit en leven zij weelderig van wat wij opbrengen.”

„Hoor eens vrouw,” hernam een ander, „ge moet van de kerk geen kwaad zeggen. Dat is niet goed.”

„Maar zij heeft toch gelijk!” riepen twee, drie stemmen tegelijk. „De priester zorgt wel dat hij binnen is, en wie doet daar wat tegen? 't Was onder keizer Frederik toch anders.”

„Ja vrienden,” sprak de oude, „gij hebt gelijk, al kan keizer Rudolf niet in eens alles goed maken. Hij heeft veel nodig om zijn vijanden te bevestigen, en dat moet er wezen. Maar keizer Frederik, ja dat was eerst een man, ik weet er van te spreken. Ik ben met hem mede geweest om in Italië te vechten tegen den paus en in Palestina tegen de Turken. Hebben we niet de heilige stad Jeruzalem ingenomen? Ik zou er u dingen van kunnen vertellen. En wat een vriendelijk man was die keizer Frederik! Of men groot of gering was, hij maakte geen onderscheid; altijd even minzaam. Zoo'n keizer krijgen we nooit weer!”

En de oude man zuchtte diep en dronk weer eens een teg.

„Ja,” sprak de boer die 't eerst het woord had gevoerd, „als Frederik nog eens terugkwam, die zou de groote heeren nog scherper op de vingers zien, en hij zou den paus en den priester ook wel weten te bedriegen, dat zij ons niet mogen plukken. Hij was voor den paus niet bang. Maar hij is weg voor goed.”

„Dit zegt gij daar zoo,” zei een oude boerin, die dusver gesproken had, „en ik weet het niet. Ik heb meer dan eens gehoord, dat keizer Frederik niet dood is, maar zich verborgen houdt. Hij komt weerom zoodra het zijn tijd maar is, en dan...”

„Och vrouw,” sprak de gewezen soldaat, „wat praat gij! Ik zeg u, keizer Frederik is in December van 't jaar 50 te Florence gestorven. Ik ben zelf bij zijn begrafenis geweest. In een oogenblik werd hij weggenomen!”

„Stil,” zei de vrouw met een geheimzinnigen blik; „ik zeg u, hij kan wederkomen. 't Is niet evenaals met zijn grootvader, die honderd jaar geleden, ook in het land van de Turken verdronken is!”

„O, gij bedoelt keizer Roodhaard?” „Juist, en gij weet toch ook wel, dat wijzer menschen dan ik gezegd hebben, dat die nog eens weer komt. Hij zit in een berg, zeggen ze, en de zwarte raven vliegen erom heen. En zoolang die vliegen blijft de keizer slapen. Maar eens houdt dat op, en dan komt zijn dwerg hem roepen en hij komt weer, en dan zal het een heerlijke tijd zijn!”

„'t Was of de gedachte aan dien heerlijken tijd, zoo verschillend van dien, waarin men nu leeft, opeens alle harten vervulde. Niemand sprak de oude vrouw tegen; ook de soldaat zweeg. 't Gesprek echter wilde niet meer vlotten. De boeren betaalden hun gelag, groetten den oude man, en waren weldra uit zijn oog verdwenen.

„'t Is noodig dat we den lezers even duidelijk maken hoe het er destijds in Duitsland uitzag. Anders zou hun, vreesen we, ook min duidelijk zijn wat we verder hopen te vertellen. Omstreeks het midden der 13e eeuw had het keizerlijk huis der Hohenstaufen in Duitsland opgehouden te regeren. Konradijn, de laatste der Hohenstaufen, had in den strijd van zijn huistegen de pauselijke macht in Italië 't onderspit gedolven, en nu begon in Duitsland de „keizerloze, de schrikkelijke tijd”, zooals de dichter Schiller het noemt, en die een 25 jaar duurde. Doch in 1273 kwam met keizer Rudolf het geslacht van Habsburg op den troon, en toen was er weer een rechter op aarde.”

Met kracht en wijsheid regeerde Rudolf. Doch als er eenmaal en wel een vierde eeuw lang, verwarrende heersers, gaaf het zelf voor een keizer niet gemakkelijk den vrede te herstellen. „In die dagen was er geen koning in Israël en een iegelijk deed wat recht was in zijn oog”, zoo lezen wij in de Schrift en die woorden hadden ook voor Duitsland gegolden tijdens de „nachtenregering” of het interregnum, na den val der Hohenstaufen. Maar al zuchtte het volk onder de ellende, er waren toch ook velen, die zulk een toestand van wanorde en verwarrende recht aangenaam vonden, want, dachten zij, in troebel water is 't goed vissen. We kunnen nu zoo veel kwaad uitvoeren als wij maar willen.

Tot hen die zoo redeneerden, behoorden vooral de roofridders, van wier sterke kasteelen we nu nog de bouwvallen dicht bij de oevers der rivieren op hoogten en rotsen zien kunnen. Zij beleerden uit hun kasteelen den vreedzaam koopman die ter markt ging, den schipper die naar de stad voer, sprongen plotseling met hun krijgsliden te voorschijn, en beroofden de lieden van alles. Soms zelfs namen zij de kooplieden gevangen, en lieten hen slechts tegen een hoog losgeld weer vrij. Ja, de boer op 't land en de burger in de stad was voor de roof en hebraut die zoogenoemde edelen niet veilig. Trouwens, 't ging in heel Duitsland worst toe. Het recht van den sterkste, het „vuistrecht” gold overal, net als nu nog vaak onder straatjongens. Gij begrijpt wat ellendige toestand dat was.

Zoodra Rudolf keizer werd, deed hij wat hij kon om het kwaad te beteugelen. Hij trok op tegen de roofridders, en als zij hun stelen en rooven niet laten wilden, werden hun burgten ingenomen en verwoest en zij zelf gedood. Hoe het geschiedt stond kunt gij onder anderen daaruit afleiden, dat alleen in Thüringen zeventig roofternesten werden verwoest en dertig roovers ter dood gebracht! Zoo haalden burgers en boeren weer ruimer adem.

Maar nog was er geen rust in het land. Een machtige partij had zich tegen den nieuwen keizer gevormd. Aan haar hoofd stond de koning van Bohemen, Ottokar, die zelf gaarne keizer van Duitsland zou zijn geworden en groote macht bezat. Eerst in 1273 gelukte het Rudolf, in den slag op het Marchveld, zijn tegenstander te overwinnen en te doden.

Maar dit was er slechts één. Er bleven nog tal van tegenpartijders over, die

keizer Rudolf verachtten, en zich niet onder hem buigen wilden. Hij is, zeiden zij, vroeger maar een graaf geweest zooals wij, en zouden we hem dan nu als onzen heer beschouwen, terwijl hij veel armer is dan menig vorst in het land? Kortom, zij redeneerden juist als inderdij de Belial-mannen over Saul, toen die tot koning verkozen was. En dit maakte natuurlijk het leven van keizer Rudolf onrustig en moeilijk. Ook is het duidelijk, dat al het strijden om de kroon voor zich te behouden, den keizer weinig tijd had gelaten, om zich met de orde binnenslands zoozeer bezig te houden als hij wel wenschte.

HOOGKERKE.

Geretormeerde Gezindheid.

Geretormeerde Kerken.

BEROEKEN: Sliedrecht, J. van den Berg te Rhoun. AANGENOMEN: Maassluis B. F. W. Sluiter te Heeg.

BEDANKT: Spijkenisse, W. Bosch te Vrijhoeven en 't Greveliduin-Kapelle. — Cubaard (cl. Bolsward), J. Hanja Pen. te Oosterbierum.

Nederlandsche Hervormde Kerk.

BEROEKEN: Oudorp (cl. Brielle), J. Bootma te Zoetermeer en Zegwaard. — Stellingma, C. A. Lingbeek te Voorthuizen. — Gameren (cl. Zaltbommel), F. F. J. van der Plasche te Gouda. — Ekmotha, Allingawier en Hoogersmilde, J. de Puy, cand. te Oosthem. — J. H. Heijmans Visser te Wapenveld. — Hoogebeintum, A. B. Groot te Oudehulpe. — C. Lefter te Den Hoorn op Texel. — Waarder en Langerigewide, W. R. Kalkhoven te Kesteren. — Midrecht en Vinkeveen, C. A. J. H. Gunning E.B.N. te Leersum. — 't Heer-Arendskerke, W. A. Keers Ar. te Veere. — Lelbert en Ennath (toez.), B. H. Gust, cand. te Groningen.

AANGENOMEN: Woerden, J. W. H. Kalkman te Alfen (aan den Rijn).

BEDANKT: Leende en Heeze, P. N. Pikaar te Dieren. — Oppenhuizen, F. F. J. van den Plasche te Gouda. — St. Ansland, J. D. J. Idenburg te Ter Aa (Utrecht). — Leerbroek, Middelkoop en Hedel, P. S. Barstra te Streekerk. — Neerlandbroek, C. Bouthoorn te Groot-Amers. — Humpens, J. van Gilt en Heerenveen.

Oud-Geretormeerde Kerk.

BEROEKEN: Melisand, J. Hartkamp te Sloten (N.-H.).

Door het Comité voor Nederlandsche zendings-conferenties is een schrijven gericht aan de kerk-raden der protestantsche gemeenten in Nederland. Daarin wordt er de aandacht op gevestigd, dat de 25te Juni van dit jaar voor Nederland een dag van groote beteekenis zal zijn. Het zal dan omgenomen worden, hoe voor juist drie eeuwen zijn heerschappij in Oost-Indië een aanvang nam. Het was toch op den 25ten Juni des jaars 1596, dat de eerste Nederlandsche schepen het anker lieten vallen op de reede van Bantam (op Java) en onze vaderen voor het eerst betrekkingen aanknoopten met bewoners van die eiland-wereld, die bestemd was om de heerlijke bezitting van Nederland te worden.

Dit geeft het Comité aanleiding, om de aandacht te vestigen op de zending. Het geeft in overweging gezegde gebeurtenis op Dinsdag 25 Juni of wel op den voorafgaanden of volgende Zondag met de gemeente openlijk te gedenken; haar alden bijzon-der te bepalen bij hare hooge roeping en dien verplijting ten aanzien der Evangelieverkondiging in Nederlandsche-Indië, en verder, om in de godsdiensvereeniging, die daaraan gewijd wordt, een collecte te houden voor de zending in Indië.

Advertentien.

Zoo de Heere wil, zullen onze geliefde Ouders en Grootouders:

G. RINGNALDA,

F. D. M. te Apeldoorn

EN

J. HARTGERINK,

op Donderdag 28 Mei e. k.,

HUNNE

40-jarige Echtvereeniging

GEDENKEN.

Namen kinderen en kleinkinderen,

W. RINGNALDA.

Haarlem, 13 Mei 1896.

Met kracht en wijsheid regeerde Rudolf. Doch als er eenmaal en wel een vierde eeuw lang, verwarrende heersers, gaaf het zelf voor een keizer niet gemakkelijk den vrede te herstellen. „In die dagen was er geen koning in Israël en een iegelijk deed wat recht was in zijn oog”, zoo lezen wij in de Schrift en die woorden hadden ook voor Duitsland gegolden tijdens de „nachtenregering” of het interregnum, na den val der Hohenstaufen. Maar al zuchtte het volk onder de ellende, er waren toch ook velen, die zulk een toestand van wanorde en verwarrende recht aangenaam vonden, want, dachten zij, in troebel water is 't goed vissen. We kunnen nu zoo veel kwaad uitvoeren als wij maar willen.

Tot hen die zoo redeneerden, behoorden vooral de roofridders, van wier sterke kasteelen we nu nog de bouwvallen dicht bij de oevers der rivieren op hoogten en rotsen zien kunnen. Zij beleerden uit hun kasteelen den vreedzaam koopman die ter markt ging, den schipper die naar de stad voer, sprongen plotseling met hun krijgsliden te voorschijn, en beroofden de lieden van alles. Soms zelfs namen zij de kooplieden gevangen, en lieten hen slechts tegen een hoog losgeld weer vrij. Ja, de boer op 't land en de burger in de stad was voor de roof en hebraut die zoogenoemde edelen niet veilig. Trouwens, 't ging in heel Duitsland worst toe. Het recht van den sterkste, het „vuistrecht” gold overal, net als nu nog vaak onder straatjongens. Gij begrijpt wat ellendige toestand dat was.

Zoodra Rudolf keizer werd, deed hij wat hij kon om het kwaad te beteugelen. Hij trok op tegen de roofridders, en als zij hun stelen en rooven niet laten wilden, werden hun burgten ingenomen en verwoest en zij zelf gedood. Hoe het geschiedt stond kunt gij onder anderen daaruit afleiden, dat alleen in Thüringen zeventig roofternesten werden verwoest en dertig roovers ter dood gebracht! Zoo haalden burgers en boeren weer ruimer adem.

Maar nog was er geen rust in het land. Een machtige partij had zich tegen den nieuwen keizer gevormd. Aan haar hoofd stond de koning van Bohemen, Ottokar, die zelf gaarne keizer van Duitsland zou zijn geworden en groote macht bezat. Eerst in 1273 gelukte het Rudolf, in den slag op het Marchveld, zijn tegenstander te overwinnen en te doden.

Maar dit was er slechts één. Er bleven nog tal van tegenpartijders over, die

keizer Rudolf verachtten, en zich niet onder hem buigen wilden. Hij is, zeiden zij, vroeger maar een graaf geweest zooals wij, en zouden we hem dan nu als onzen heer beschouwen, terwijl hij veel armer is dan menig vorst in het land? Kortom, zij redeneerden juist als inderdij de Belial-mannen over Saul, toen die tot koning verkozen was. En dit maakte natuurlijk het leven van keizer Rudolf onrustig en moeilijk. Ook is het duidelijk, dat al het strijden om de kroon voor zich te behouden, den keizer weinig tijd had gelaten, om zich met de orde binnenslands zoozeer bezig te houden als hij wel wenschte.

HOOGKERKE.

Geretormeerde Gezindheid.

Geretormeerde Kerken.

BEROEKEN: Sliedrecht, J. van den Berg te Rhoun. AANGENOMEN: Maassluis B. F. W. Sluiter te Heeg.

BEDANKT: Spijkenisse, W. Bosch te Vrijhoeven en 't Greveliduin-Kapelle. — Cubaard (cl. Bolsward), J. Hanja Pen. te Oosterbierum.

Nederlandsche Hervormde Kerk.

BEROEKEN: Oudorp (cl. Brielle), J. Bootma te Zoetermeer en Zegwaard. — Stellingma, C. A. Lingbeek te Voorthuizen. — Gameren (cl. Zaltbommel), F. F. J. van der Plasche te Gouda. — Ekmotha, Allingawier en Hoogersmilde, J. de Puy, cand. te Oosthem. — J. H. Heijmans Visser te Wapenveld. — Hoogebeintum, A. B. Groot te Oudehulpe. — C. Lefter te Den Hoorn op Texel. — Waarder en Langerigewide, W. R. Kalkhoven te Kesteren. — Midrecht en Vinkeveen, C. A. J. H. Gunning E.B.N. te Leersum. — 't Heer-Arendskerke, W. A. Keers Ar. te Veere. — Lelbert en Ennath (toez.), B. H. Gust, cand. te Groningen.

AANGENOMEN: Woerden, J. W. H. Kalkman te Alfen (aan den Rijn).

BEDANKT: Leende en Heeze, P. N. Pikaar te Dieren. — Oppenhuizen, F. F. J. van den Plasche te Gouda. — St. Ansland, J. D. J. Idenburg te Ter Aa (Utrecht). — Leerbroek, Middelkoop en Hedel, P. S. Barstra te Streekerk. — Neerlandbroek, C. Bouthoorn te Groot-Amers. — Humpens, J. van Gilt en Heerenveen.

Oud-Geretormeerde Kerk.

BEROEKEN: Melisand, J. Hartkamp te Sloten (N.-H.).

Door het Comité voor Nederlandsche zendings-conferenties is een schrijven gericht aan de kerk-raden der protestantsche gemeenten in Nederland. Daarin wordt er de aandacht op gevestigd, dat de 25te Juni van dit jaar voor Nederland een dag van groote beteekenis zal zijn. Het zal dan omgenomen worden, hoe voor juist drie eeuwen zijn heerschappij in Oost-Indië een aanvang nam. Het was toch op den 25ten Juni des jaars 1596, dat de eerste Nederlandsche schepen het anker lieten vallen op de reede van Bantam (op Java) en onze vaderen voor het eerst betrekkingen aanknoopten met bewoners van die eiland-wereld, die bestemd was om de heerlijke bezitting van Nederland te worden.

De Heer en Mevrouw KUYPER—HEERLOM brengen hiermede hun hartelijken dank aan allen, die hun belangstelling getoond hebben bij de geboorte van hun tweeden Zoon.

Baarn, 13 Mei 1896.

Voor de vele bewijzen van deelneming, onder-vonden bij het overlijden van hun geliefden Vader en Behuwdvader, den Heer

SIMON VAN VELZEN, betuigen de ondergeteekenden hun hartelijken dank.

S. VAN VELZEN.
M. VAN VELZEN—VRELAND.
J. VAN VELZEN—NANNING.
J. N. NOTTEN—VAN VELZEN.
J. W. A. NOTTEN.
M. LITTOOIJ—VAN VELZEN.
D. LITTOOIJ.
H. STUTVOET.
J. H. VAN VELZEN.
M. M. VAN VELZEN—VAN STREYEN.

Kampen, 15 Mei 1896.

L. G. WEISZ & Co.,
Commissarissen in Effecten,
Prinsengracht bij de Prinsensstraat,
No. 157.
AMSTERDAM.

GOLDSCHMEDING'S
PIANO's en ORGELS
zijn alom bekend en worden bij toe-neming gevraagd.

GROOTE MAGAZIJNEN
KEIZERSGRACHT 305,
Warmoesstraat 141, Amsterdam.
VRIJG Catalogus en Conditiën, van
Huur, Huil en Betaling.
Speciale Inrichting voor Reparatie.

Bewaarschool.
Eene Juffrouw, in het bezit zijnde der acte Bewaarschoolhouderes en Handw., zeer goed bekend met de Fröbel-methode, zag zich gaarne aan het hoofd geplaatst eener **Geret. Bewaarschool.** Brieven franco, lett. O. S., aan het Bureau van dit blad.

Kerkbouw te Avereest.
Sedert de laatste opgave is hiervoor ont-vangen:

Van de Ger. Kerk te Heinkenszand f 2.00
„ „ „ „ „ „ „ „ f 5.53
„ „ „ „ „ „ „ „ f 3.00
„ „ „ „ „ „ „ „ f 10.00
Gift van Mej. C. Mojet f 1.00

Voor deze bijdragen onzen vriendelijken dank. Wij hopen, dat nog vele Kerkeraden en leden van Ger. kerken ons niet eene gave mogen verblijden. Het terrein is klaar, het bouwplan eveneens en om verschillende redenen is het zeer gewenscht, dat in dezen zomer het Kerk-gebouw gereed komt. Broeders en Zusters, helpt ons om des Heeren wille.

J. BREMAN, *Præs.*

H. HOLTRUST, *Secr.*

Van het

Christelijk Liedboek
voor School en Huis,

UITGEGEVEN DOOR DE

Afdeeling „Groningen en Omstreken”

van de Vereeniging van Christelijke Onderwijzers

en Onderwijzeressen in Nederland,

Prijs f 0.25.

wordt een present-Exempl. franco toegezonden aan ieder Hoofd eener Christelijke school, die het franco aanvraagt en zijne kwaliteit bij de aanvraag opgeeft.

Dr. Uitgevers,

AMSTERDAM. HÖVEKER & ZOON.

E Voto.

Voor de vier deelen van E Voto zijn twee banden beschikbaar gesteld, zoodat beide malen twee deelen in één band worden gebonden.

Deze banden kunnen niet van linen, maar moeten van sterk leder zijn, en voorts dien stillen, deftigen vorm hebben, die bij zulk een werk past.

Zulke banden worden gereedgemaakt voor alle 4 deelen.

Elke band kost één gulden. Zij, die wenschen, dat deze band hun franco worde toegezonden, hebben zich daartoe aan te melden bij de Admini-stratie van ons blad, onder overmaking per postwissel of in postzegels van f 1, voor elken band zonder aftrek van onkosten. Op enkele aanvragen zonder betaling worden geen banden verzonden. Ook de thans reeds bestelde banden worden dus niet geleverd, tenzij men vooral daarvoor het geld zende. Om verwarring te voorkomen, kan van dezen regel in geen geval worden afgeweken. De thans aangevraagde banden, die betaald en nog niet geleverd werden, zullen eerstdaags verzonden worden. Een nieuwe partij is in de maak.

Met het in den band zetten der deelen belast de Administratie zich niet.

Voorts wordt hierin, dat afzonderlijke deelen in geen geval geleverd kunnen worden. De prijs voor het geheele werk is thans f 24 ingenaamd en f 28 in twee banden.

De Administratie.

P. VAN EIJK.

Firma JOHANNES KRAMER & Co.,

DAN 15-17, AMSTERDAM.

Koopen en verkoopen EFFECTEN, diverse LOTEN en vreemde COUPONS, Wisselen Gouden Zilveren MUNTEN en vreemde Banknoten. Sluiten PROLONGATIE en BELEENINGEN. Nemen gelden te DEPOSITO 1/2 pCt. onder de prolongatiekoers. Bedragen tot en met Duizend Gulden worden op vertoon terugbetaald.

„Effatha.”
Christ. Instituut voor Doofstommen.

De Inscriptie van nieuwe leerlingen voor deze Inrichting is bij den ondergeteekende tot 1 Juni opengesteld. Op aanvraag worden gaarne inlichtingen verstrekt.

L. C. ORANJE.

Leiden, 13 Mei 1896.

Vrije Universiteit.

Tot mijn leedwezen heb ik verleden week over het hoofd gezien, dat nog een candidaats-examen was afgelegd, en wel in de Rechtsge-leerdheid, door den heer S. de Vries Can. Ik verkeerde in de meening, dat dit nog moest plaats hebben. Ook deze vriend zij van harte geluk gewenscht. De Heere helpe hem ook in zijn verdere studien.

Nadat het besluit van Directeuren was be- kend geworden, dat de jaarvergadering zou plaats hebben op 30 Juni en 1 Juli (Dinsdag en Woens- dag), is van meer dan ééne zijde het verzoek bij hen ingekomen, deze data te veranderen in Woensdag en Donderdag (1 en 2 Juli). Aange- zien daartegen bij hen geen bezwaar bestond en de sprekers, die reeds waren genoodigd, zich op hun verzoek, ook daarin hebben kan- nen vinden, is thans bepaald, dat D. V. de ure des gebeds zal plaats hebben op Woensdag 1 Juli te 7 ure in de Noorderkerk te Leeuwar- den, waarbij als voorganger hoopt op te treden de hoogleeraar Dr. W. Geesink. De jaarverga- dering heeft dan plaats op Donderdag 2 Juli, aanvang te 9 uur precies. De leiding dier ver- gadering is opgedragen aan den Hoogleeraar Fabius; terwijl Prof. Rutgers op die bijeen- coming een punt zal inleiden ter onderlinge bespreking.

Des namiddags heeft de gewone openbare meeting plaats, waarbij een referaat zal worden gehouden door den heer Mr. Th. Heemskerk.

Een gemeenschappelijke maaltijd zal te 5 uur gehouden worden, waarvoor deelnemers zich kunnen opgeven bij den heer W. C. van Mun- ster te Leeuwarden.

Moge de Geest des Heeren deze bijeenkom- sten waarlijk ten zegen doen zijn.

W. HOVY.

Bij J. A. WORMSER, te Amsterdam, kwam van de pers:

Een wandel met God.
Levensbeschrijving van den WelEerwaarden Heer
J. J. A. PLOOS VAN AMSTEL,

DOOR

Dr. L. H. WAGENAAR.

Met Portret en andere afbeeldingen.

Prijs f 1.—

ENCYCLOPÆDIE

DER

Heilige Godgeleerdheid,

DOOR

Dr. A. KUYPER.

Drie Deelen, ingenaamd f 16.75; in drie halfdeelen banden

f 21.25. (Losse banden per stuk f 1.—).

DE UITGEVER,

J. A. WORMSER.

Amsterdam.

Bij HÖVEKER & ZOON, te Amsterdam, verscheen:

ALLERLEI VOOR ALLEN.

PROZA en POËZIE

DOOR

A. J. HOOGENBIRK en J. A. WORMSER.

Prijs f 0.50.

Bij J. A. WORMSER, te Amsterdam, verscheen:

Meditatiën

VAN

A. J. VAN DEN HEUVEL,

Prebiant bij de Hollandische Christel. Geretormeerde Gemeente te Dispatch (Kansas, Amerika).

INHOUD: De verharding; Zonde tegen de liefde; Tegenstaand des Heiligen Geestes; Zonde tegen den Heiligen Geest; Tot verlossing, einddoel der verzorging.

136 bladz. compres gedrukt. Prijs f 0.50.

Bij J. A. WORMSER, te Amsterdam, verscheen:

In de Schaduw des Doods.

Meditatiën voor de Krantenkamer en bij het Sterfbed,

DOOR

Dr. A. KUYPER.

Prijs f 1.90. In stempelband f 2.40.

ELECTRICHE DRUKKERIJ, voorheen J. J. ARND & ZOON.

Dit blad
Bijdragen
dit blad be-
aan den III
inzending
kunnen voe-

De Geer

Ons Pink

allesoversch

der geesten,

de kribbe

zelfde lijn st

Op het

Tweede Pe

tot onze aar

steren, hoe

heilige Drie

kwam. We

God, als V

Welnu, bij

het de Zon

onze ratur

dag in de

de Heilige

markt, en z